

който ще подпишем днес, поставя началото на плодотворно економическо сътрудничество между немския и българския народ! Да приемем за това сътрудничество!

X
X X

- Такова е положението, другари! - казва мъжът, който познаваме вече от срещата му с Лила през нощта в тъмната уличка.- Зад тютюневите господари стоят правителството, полицията, войската, пресата, цялата организирана в тяхна полза държава!

Думите му се носят из малката стаячка в жилището на Симеон.

Но одърите и столовете са насядали Лила, Шинко, Спасуна, Блаже и Макс.

- Среду тях с големи ръце, гладни, оскелетени и лишени от права сме изправени ние, работниците!... Единственото ни оръжие е стаяката. - Има ли други въпроси?

- Няма. Обсъдижме всичко - обажда се Лила.

Останалите се съгласяват с нея.

Мъжът става.

- Колко е часът?

Симеон поглежда дълбокия си часовник.

- Единадесет.

- Време е!

- В колко заминава влакът? - пита го Шинко.

- Дванадесет без двадесет.

- Ще сварим.

- Довиждане, бай Георги.

- Довиждане, другари Лукан!

Мъжът, когото Шинко назова Лукан, се сбогува с останалите, излиза от стаята и се загубва в нощта.

X